

Pokój - wiersz

Gdy pokój ogarnie już całą ziemię,
Cieszyć się będzie całe ludzkie plemię.
Gdy pokój prawdziwy będzie na świecie,
Cieszyć się będzie i matka, i dziecię.

I żadnych sierot wtedy już nie będzie,
Pokój panować będzie wówczas wszędzie.
Ni wdów, bo z grobów powstaną mężowie,
„Jam kaleka z wojny” nikt już nie powie.

Ni zabitych, ni rannych, ani kalek,
Pokój będzie panował wiecznie, stale.
Dniem pokój będzie, będzie także w nocy,
Nie będzie nikt wzywał wtedy pomocy.

Bo potężny Władca usiądzie na tronie
Sam słabych, biednych będzie miał w obronie,
I nikt się nie będzie zrywał do boju,
Bo rządzić będzie „On Księżę Pokoju”.

Zdzisława Grabowska
R-
„Straż”